

Zarándokút

2012 április 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vannak a tények, és vannak a vélemények. Három úgynevezett tényt szeretnék rögzíteni. Az els?: Schmitt Pál lemondott, a köztársaság ideiglenes elnöke Kövér László lett, ?t a T. Házban Lezsák Sándor helyettesíti.

A második: Schmittné Makray Katalin Esztergomban, a *Szent Adalbert Oktatási Központ* el?tt átvette a

zarándokstafétát Papp Lajos szívsebészprofesszortól a **Magyar Zarándokút 2012** megnyitórendezvényén. Három: *„A köztársasági elnök az este felkereste dobogók?i zarándoklatán feleségét, Makray Katalint, és neki állítólag még azt mondta: nem mond le.”* (Index, április 2.) Hogy ez a harmadik tény valóban tény-e, nem tudom sem meger?síteni, sem cáfolni. De elfogadom. És komolyan is veszem, ezért arra kérem a T. Olvasót, olvassa el (újra) az *Új Ember* cím? katolikus hetilap írásának egy részletét a zarándoklatok teológiájáról.

„Az Újszövetségben abban a hitben élünk, hogy az embert teremt? és üdvözíteni akaró Isten nem hagyott magunkra, hanem mindig itt van mellettünk. Mint egykor az úttalan pusztán vezette a választott népet, úgy vezeti most is az egyházat a Szentlélek által. Keresztények vagyunk, mert hittel valljuk, hogy Jézus Krisztus nyitotta meg és mutatja számunkra az utat, amely elvezet a jelenb?l a boldog örök életre, hiszen »? az Út, az Igazság és az Élet« (Jn 14,6). A hit zarándokútját járó ember útja »rögös«, de a zarándokoknak eltökélten és bátran kell folytatniuk útjukat. Elvesznek, ha megállnak, hogy keresgéljék a helyes utat. Szerencsére van Valaki, aki figyel bennünket, aki »vándorlásunk társa« lett: a Fiú, aki értünk emberré lett.”

Akár találkozott férjével Schmittné Makray Katalin Dobogók?n, akár nem, Dobogók? eddig is, eztán is sokak számára a szakrális hely fogalmát jeleníti meg. Aki látta valaha Magyarország domborzati térképét felülnézetb?l, annak számára nem meglep?, hogy a pilisi hegyek szív alakúak. A legradikálisabb pilisi hívek szerint Dobogók?n energiaközpont van, a még radikálisabbak szerint itt van a Föld – egyik – szívcsakrája. Vannak olyan tanítók, akik szerint itt koronázták meg els? királyainkat.

Ha igaz, hogy a köztársasági elnök tényleg itt látogatta meg zarándokúton lév? feleségét, könnyen elképzelhet?, hogy Schmitt Pál elfogadta a kenyéren és vízen zarándokló Makray Katalin tanácsát, és nem a parlamenti pártok marakodásából lesz?rhet?, egynem?nek aligha nevezhet? álláspontjai szerint fogalmazta meg lemondónyilatkozatát.

Ha így volt, Schmittné Makray Katalin zarándokútja akár véget is érhetne; de sok száz kilométer vár még rá, hogy megértse Isten meghallott üzenetét. Ebben segíthet neki és zarándoktársainak a közös ima, a szakrális helyek és terek bizonyító ereje, hogy amiben és akiben hisznek, az tényleg: van.

Akár államtitokká is lehetne min?síteni a Schmitt házaspár legutolsó találkozásán elhangzottakat. Persze az *„államtitok”* szóval óvatosan kell bánni, hiszen Móra Ferenc szerint – és most citátum következik – *„A legkisebb*

államtitok is olyan szikra, amib?l nagy t?zvész lehet. Nemcsak az uralkodónak nem szabad bízni senkiben, de annak sem, aki közelében él.” (Citatum.hu)

Volt szerencsém találkozni a Sándor-palotában Schmittné Makray Katalinnal, tudom, hiszem, hogy zarándokútját végigjárja, emlékszem, szép és ?szinte üzeneteket küldött olvasóinknak. *„Nagyon nehezen viselem, ha bennünket bántanak, egy családon belül az ember egynek érzi magát azzal, akit bántanak. Bánt, hogy vannak olyan emberek, akik rossz szándékból, félelemb?l kritizálnak bennünket. Én bízom abban, hogy akikkel találkozom, akik akár kritikával is illetik munkánkat, azt jó szándékkal teszik, és nagyon meg is köszönöm, mert természetes, hogy az ember rájuk hallgat. De a mer? rosszaságtól nem szeretek szenvedni.”* (MH, 2011. augusztus 27.)

Nagyhéten akár magunkba is szállhatnánk. Mi, közemberek és a mi politikusaink is. Jó lenne úgy eljutni Jézus szenvedéstörténetének húsvéti megértéséhez, hogy Isten fiában meglássuk az Embert és kicsit önmagunkat is. Csak így juthatunk el oda, hogy újra nemzetként ?rizzük magunkat itt, a Kárpát-medencében. A *„mer? rosszaság”* nem lehet „mindent mer?” tanácsadó.

Ha Schmitt Pál jót akar önmagának, elvégzi bels? zarándokútját. Ha jót akarunk önmagunknak, ha nemzetként tudunk élni, bármikor szívesen, nyitott lélekkel találkozunk vele, amikor visszatér közénk.
Apáti Miklós - magyarhirlap.hu

Ajánló